

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (82)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

DUYSA NE DER

Aşka inanmaz güyâ titredi dîl kûşesi
Duysa ne der gül için duysa hezârın sesi
Bilse nasîbinde var ah şu hayat neşvesi
Duysa ne der gül için duysa hezârın sesi

KEDERİMSİN

Ne şu kalbim kırılır ah ne de incitti derim
Kaderimsin yazıdır yazdı ya Mevlâ-yı Kerîm
Ki O'nun nîmetisin sen a benim tâc-ı serim
Neşe duyduysa neşemdir kederin bil kederim

EY GÜL

Ey gül bu ne naz bak ne avaz eyledi bülbül
Duymaz gibisin nağme-i saz eyledi bülbül
Ağlatma yeter dertli hicaz eyledi bülbül
Ah inleyerek Hakk'a niyaz eyledi bülbül

GÖRMEZ Mİ

Görmez mi gözün sanki benim kalbimi görmez
Hûn etti yeter ey güliter kalbi mi görmez
Bilmem ki nedir nâz ü tegâfûl niye cânâ
Ah saklayamam fâş ederim sırrı cihâna

BENLİK PAZARI MI

Benlik pazarı mı bu istidâd sergisi mi
Senin midir a nefsim yoksa Hak vergisi mi
Uyan a sermest uyan üç gündür senin rüyan
Yetişir tövbekar ol aczini eyle beyan
İmtihanmış de ya Rab hem çok kısa şu ömür
Çoğunu zâyî ettim kalan olmasa kömür

BEN

Açmam yetişir kalbimi bargâh edemem ben
Derdnâk olamam yok sevemem âh edemem ben
Firkatle yanıp kor gibi eyvâh edemem ben
Sevmem sevemem kimseye hiç âh edemem ben

GÖNLÜM

Yıllarca aşka hasret hüznüyle gezdi gönlüm
Ruhunda buldu cânâ sevdânı sezdi gönlüm
Yazgım kaderde vardın bilmezdi tezdi gönlüm
Aşkın içimde dâim zannetme bezdi gönlüm

BU AKŞAM

Hüznüyle batan bir günü gönder de bu akşam
Seyreyleyelim ay ile mehtâbı denizden
Neş'eyle bakıp zevk edelim hem alalım kâm
İster gidelim bin ışığın gittiği izden

EY BÂD-I SABA

Ey bâd -ı sabâ kuş bu sabah zikrini duymuş
Hû hû diyerek sanki senin hüsnüne uymuş
Söyletti kuşu ah o huşû hikmeti buymuş
Hû hû diyerek sanki senin hüsnüne uymuş

FİRKATTEN FERAGAT

Ben de bildim aşka düşmek fâni demden bir kemâl
Söyle cânâ söyle firkatten ferâgat var mıdır
Bâb-ı Hakk'tır kalbe koymuş ol Cemil-i zülcelâl

Gayrı bilsen gayrı sevsen canda tâkat var mıdır

ŞU GÖNÜL

Ahvâlini etvârını can sevdi pekâla
İncitme demem kırma demem sevse ne âlâ
Fermânı mı dinler şu gönül bilmedi hâlâ
İncitme demem kırma demem sevse ne âlâ

İMTİHANDIR

Sevdim diyeceksin ah ömür mâni
Öyle yaratılmış burası fâni
Bilmezsen niçin ne murâd-ı Sâni
Gözlerin hep nemli bakışın süzgün
Baharın dert içre çiçekler üzgün
Elbet imtihandır kullar sınınsın
Yaratan bilmez mi onlar inansın
Hikmet düşünmeyen derdine yansın
Gözler hep nemlidir bakışlar süzgün
Baharlar dert içre çiçekler üzgün

SAY Kİ ÂMASIN

Göz kapattın oldu akşam seç oyunlardan oyun
Kör hayat varmış firıldak her oyundan bin doyun
Say ki âmâsın güneş yok say ki yoktur hiç ecel
Vakti gelmiş gör muaccel ağla olsaydın koyun

SIRRI NEDİR

Değmez mi sevip koklayayım solmada güller
Ah sırrı nedir nağme ne der bülbül-i şeydâ
Firkat mi yakar söyle niçün yandı gönüller
Dâvet mi acep aşka düşen rûh-i rüveydâ

AH..

Ah muammâ çün muhabbet mâye derler can için
Çâre yoktur amma firkatten gönül biryân olur
Kalbi koymuş Hakk teâlâ aşk-ı Hakk her ân için
Bilmeyüp fânî sevenler çeşm-i hûn giryân olur

AH! MECAZ..

Sevdi göynüm düştü birden ah inan cânan sana
Söyle n'olur bir defâcık yar deyûben ansana
Ye'si sevdâ dert midir cânâ fedâdır can sana
Söyle n'olur bir defâcık yar deyûben ansana

İZ'AN EYLE

Hû deyûben ve zikre durmuş gör şu gökler kehkeşan
Gel de iz'an eyle nefsim kâinat hikmet feşan
Hakk'a kul olmakta engeldür şu fânî sırnaşan
Gel de iz'an eyle nefsim kâinat hikmet feşan

YA RAB

Madem candan öte cânan da gider
Canın kıymeti ne bilirim ya Rab
İmtihan'çün cümle gül ü güliter
Ebed illerinde eyleme harab

İSTEMEM

Bûy-i ezhar içre olsam sanki bir fark var mıdır
Ben o cânân kûy-i yardan ayrı düşmek istemem
Söyleyin ah nâr-ı firkat gül dalından hâr mıdır
Ben bu çeşm-i cûy-i bardan ayrı düşmek istemem

CÂNÂ

Her bir bakışın rûhuma yaz meltemi sanki
Binlerce hüznün firkatının bir demi cânâ
Sevdâya düşen ayrılamaz elde mi sanki
Çöllerde o mecnun gibiyim dilde mi cânâ

DİL ANLATAMAZ

Ey gonca-i rânâ şu gönül bûyini gözler
Dil anlatamaz acze düşer rûyini sözler
Bilmem ki neden orda bile kûyini özler
Dil anlatamaz acze düşer rûyini sözler

CEVR Ü CEFA

Bekler de gönül yârelenir bûy-i vefâdan
Sevdikçe sever amma çeker cevr ü cefâdan
Derd içre durur kısmeti yok sanki safâdan
Sevdikçe sever amma çeker cevr ü cefadan

VEFASIZ

Bir sahte tebessüm de mi çok gördü vefâsız
Bilmez ki günâh âh ile kalp kırdı vefâsız
Mecnûna mı Leylâya mı aşk sordu vefâsız
Bilmez ki günâh âh ile kalp kırdı vefâsız

SEN

Güller sunuver gül konuşup gülleri der sen
Ah durma gönül ehli olup bûyini ver sen
Envâ-i muhabbet ne demek sırrına er sen
Ah durma gönül ehli olup bûyini ver sen

NEDİR HİKMETİ

Sergerde mi beyhûde mi âzâde midir hey
Gel söyle nedir hikmeti can hikmeti fânî
Âmâde midir nefsine beyzâde midir hey
İnsan ne şu hayvan ne demek bil de meânî

AH KİMİ SEVSE

Bilmez mi gönül ah edecek ah kimi sevse
Firkat ile eyvah edecek ah kimi sevse
Bin derde girizgâh edecek ah kimi sevse
Firkat ile eyvah edecek ah kimi sevse